

[Αρχική Σελίδα](#) > ... > [Χρήματα/Χρηματικές Απαιτήσεις](#) > [Αφερεγγυότητα/πτώχευση](#) > [Austria](#)

Αφερεγγυότητα/πτώχευση

Περιεχόμενο που
παρέχεται από

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Εναντίον ποιων μπορούν να κινηθούν διαδικασίες αφερεγγυότητας;

Το αυστριακό δίκαιο αφερεγγυότητας δεν περιορίζεται στους επιχειρηματίες. Η πτωχευτική ικανότητα ορίζεται μάλλον ως μέρος της ιδιωτικοδικαιικής ικανότητας δικαίου: Όποιος μπορεί να είναι φορέας δικαιωμάτων και υποχρεώσεων έχει επίσης πτωχευτική ικανότητα. Αντιθέτως, η πτωχευτική ικανότητα δεν εξαρτάται από τη δικαιοπρακτική ικανότητα. Ως εκ τούτου, κάθε φυσικό πρόσωπο (ακόμη και παιδί) μπορεί να καταστεί αφερεγγυος οφειλέτης, καθώς επίσης τα νομικά πρόσωπα (ιδιωτικού ή δημοσίου δικαίου), οι καταχωρισμένες προσωπικές εταιρείες σύμφωνα με τον εμπορικό κώδικα (ομόρρυθμη εταιρεία, ετερόρρυθμη εταιρεία) και οι κληρονομίες. Αντιθέτως, δεν έχουν πτωχευτική ικανότητα η αφανής εταιρεία και η εταιρεία αστικού δικαίου.

Μετά τη λύση νομικού προσώπου ή καταχωρισμένης προσωπικής εταιρείας, η έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας επιτρέπεται ενόσω δεν έχει διανεμηθεί η περιουσία του [άρθρο 68 του κανονισμού περί αφερεγγυότητας (Insolvenzordnung - IO)].

Επί της περιουσίας πιστωτικών ιδρυμάτων, επιχειρήσεων επενδύσεων, επιχειρήσεων παροχής επενδυτικών υπηρεσιών και ασφαλιστικών εταιρειών μπορεί να κινηθεί διαδικασία πτώχευσης, όχι όμως διαδικασία εξυγίανσης [άρθρο 82 παράγραφος 1 του νόμου περί τραπεζών (Bankwesengesetz - BWG), άρθρο 79 του νόμου περί εποπτείας του τομέα των αξιολογίων του 2018 (Wertpapieraufsichtsgesetz 2018 - WAG 2018), άρθρο 309 παράγραφος 3 του νόμου περί εποπτείας του ασφαλιστικού τομέα του 2016 (Versicherungsaufsichtsgesetz 2016 - VAG 2016)].

2 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις για την έναρξη διαδικασιών αφερεγγυότητας;

Το αυστριακό δίκαιο, από τότε που τέθηκε σε ισχύ ο νόμος για την τροποποίηση του δικαίου αφερεγγυότητας του 2010 (Insolvenzrechtsänderungsgesetz 2010), προβλέπει μόνο μία ενιαία διαδικασία αφερεγγυότητας. Ταυτόχρονα, όμως, ανάλογα με τη συγκεκριμένη εξέλιξη της διαδικασίας, δίδονται διαφορετικοί χαρακτηρισμοί:

Η διαδικασία αφερεγγυότητας ονομάζεται πτωχευτική διαδικασία (Konkursverfahren) αν κατά την έναρξη της διαδικασίας δεν υπάρχει ακόμη σχέδιο εξυγίανσης. Καταρχήν, στο πλαίσιο της πτωχευτικής διαδικασίας είναι δυνατή τόσο η ρευστοποίηση όσο και η εξυγίανση.

Η διαδικασία αφερεγγυότητας ονομάζεται διαδικασία εξυγίανσης (Sanierungsverfahren) αν κατά την έναρξη της διαδικασίας ήδη υπάρχει σχέδιο εξυγίανσης. Η διαδικασία αποσκοπεί στην εξυγίανση του οφειλέτη. Σ' αυτήν μπορούν να υπαχθούν φυσικά πρόσωπα που λειτουργούν επιχείρηση, νομικά πρόσωπα, προσωπικές εταιρείες και κληρονομίες (άρθρο 166 του IO).

Στη διαδικασία εξυγίανσης ο οφειλέτης είναι δυνατόν να διατηρεί ή όχι τη διαχείριση της περιουσίας του (Eigenverwaltung). Ο οφειλέτης διατηρεί τη διαχείριση της περιουσίας του (υπό την εποπτεία διαχειριστή διαδικασίας εξυγίανσης) αν με το σχέδιο εξυγίανσης προσφέρει στους πτωχευτικούς πιστωτές ποσοστό

τουλάχιστον 30 % των απαιτήσεών τους και επιπλέον υπάρχουν ορισμένα περαιτέρω δικαιολογητικά. Απαιτείται, για παράδειγμα, χρηματοοικονομικό σχέδιο από το οποίο να προκύπτει ότι η χρηματοδότηση έχει εξασφαλιστεί για 90 ημέρες.

Μια άλλη παραλλαγή της διαδικασίας αφερεγγυότητας είναι η διαδικασία διακανονισμού χρεών (Schuldenregulierungsverfahren) στην οποία μπορούν να υπαχθούν φυσικά πρόσωπα που δεν λειτουργούν επιχείρηση.

Για την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας, απαιτείται αίτηση είτε του ίδιου του οφειλέτη είτε πιστωτή. Σε περίπτωση διαδικασίας εξυγίανσης, πρέπει να υπάρχει οπωσδήποτε αίτηση του οφειλέτη καθώς και σχέδιο εξυγίανσης.

Η έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας προϋποθέτει κατ' αρχήν να τελεί ο οφειλέτης σε αδυναμία πληρωμών (άρθρο 66 του ΙΟ). Με τη μορφή της διαδικασίας εξυγίανσης, διαδικασία αφερεγγυότητας μπορεί να αρχίσει και σε περίπτωση επαπειλούμενης αδυναμίας πληρωμών (άρθρο 167 παράγραφος 2 του ΙΟ). Διαδικασία αφερεγγυότητας σε βάρος καταχωρισμένης προσωπικής εταιρείας της οποίας κανείς απεριόριστα ευθυνόμενος εταίρος δεν είναι φυσικό πρόσωπο, σε βάρος της περιουσίας νομικού προσώπου, καθώς και σε βάρος κληρονομιάς μπορεί να αρχίσει και σε περίπτωση υπερχρέωσης (άρθρο 67 του ΙΟ).

Μία επιπλέον προϋπόθεση για την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας είναι η ύπαρξη περιουσιακών στοιχείων που να καλύπτουν τα έξοδα. Πρέπει να καλύπτεται τουλάχιστον το κόστος εκκίνησης της διαδικασίας αφερεγγυότητας (εξαιρέση: διαδικασία διακανονισμού χρεών σε ορισμένες περιπτώσεις).

Η έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας δημοσιεύεται στο διαδίκτυο με ανακοίνωση στο αρχείο υποθέσεων αφερεγγυότητας (www.edikte.gv.at). Οι νομικές συνέπειες της έναρξης διαδικασίας αφερεγγυότητας επέρχονται από την αρχή της ημέρας κατά την οποία δημοσιεύεται η ανακοίνωση. Η έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας σημειώνεται επίσης σε δημόσια μητρώα [κτηματολόγιο (Grundbuch), μητρώο εταιρειών (Firmenbuch) κ.λπ.].

Αν η διαδικασία αφερεγγυότητας δεν μπορεί να αρχίσει αμέσως, το πτωχευτικό δικαστήριο οφείλει, για τη διασφάλιση της πτωχευτικής περιουσίας, ιδίως για την αποτροπή ακυρώσιμων νομικών πράξεων και για τη διασφάλιση της συνέχισης μιας επιχείρησης, να διατάξει τη λήψη προσωρινών μέτρων, εφόσον η αίτηση για την έναρξη της διαδικασίας δεν είναι προφανώς αβάσιμη (άρθρο 73 του ΙΟ). Το δικαστήριο μπορεί να απαγορεύσει στον οφειλέτη ορισμένες νομικές πράξεις (π.χ. την εκποίηση ή την επιβάρυνση ακινήτων) ή να τις εξαρτήσει από την έγκριση του δικαστηρίου. Είναι επίσης δυνατός ο διορισμός προσωρινού διαχειριστή.

3 Ποια περιουσιακά στοιχεία ανήκουν στην πτωχευτική περιουσία; Πώς αντιμετωπίζονται τα περιουσιακά στοιχεία που αποκτώνται από τον οφειλέτη ή που περιέρχονται σε αυτόν μετά την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας;

Μέσω της έναρξης της διαδικασίας αφερεγγυότητας, το σύνολο των περιουσιακών στοιχείων που υπόκεινται σε εκτέλεση και τα οποία ανήκουν στον οφειλέτη εκείνη τη στιγμή ή τα οποία αποκτά ο οφειλέτης κατά τη διάρκεια της διαδικασίας αφερεγγυότητας εξαιρείται από το δικαίωμα ελεύθερης διάθεσης του οφειλέτη (άρθρο 2 παράγραφος 2 του ΙΟ). Εντάσσεται στην πτωχευτική περιουσία.

Ως εκ τούτου, η πτωχευτική περιουσία περιλαμβάνει όλα τα κινητά και ακίνητα περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη, όπως μερίδια επί ακινήτων, μερίδια συγκυριότητας, οι απαιτήσεις, τα περιουσιακά δικαιώματα και οι κληρονομίες. Στην πτωχευτική περιουσία δεν περιλαμβάνονται οι απαιτήσεις του υπόχρεου για διατροφή σε είδος, η προσωπική εργασία ή το ακατάσχετο τμήμα αποδοχών (ελάχιστο απαιτούμενο όριο διαβίωσης). Ομοίως, δεν συμπεριλαμβάνονται στην πτωχευτική περιουσία τα ακατάσχετα κινητά πράγματα (π.χ. αντικείμενα προσωπικής χρήσης) καθώς και τα αυστηρώς προσωπικά δικαιώματα (π.χ. επαγγελματικά δικαιώματα).

Αν ο οφειλέτης κατοικεί σε σπίτι (ή σε διαμέρισμα) που ανήκει στην πτωχευτική περιουσία, αφήνεται προσωρινά στον ίδιο και στην οικογένειά του η χρήση των απαραίτητων χώρων κατοικίας (άρθρο 5 παράγραφος 3 του ΙΟ). Ωστόσο, αυτό δεν εμποδίζει τη ρευστοποίηση του σπιτιού (ή του διαμερίσματος) στο πλαίσιο της διαδικασίας

αφερεγγυότητας. Το πτωχευτικό δικαστήριο οφείλει να θέσει επίσης στην ελεύθερη διάθεση του οφειλέτη τα δικαιώματα μίσθωσης (ή άλλα δικαιώματα χρήσης) χώρων κατοικίας οι οποίοι είναι απαραίτητοι στον οφειλέτη και στην οικογένειά του (άρθρο 5 παράγραφος 4 του ΙΟ). Η θέση των εν λόγω δικαιωμάτων στην ελεύθερη διάθεση του οφειλέτη οδηγεί στην αφαίρεσή τους από την πτωχευτική περιουσία.

Η επιτροπή των πιστωτών μπορεί επίσης να αποφασίσει, με τη συγκατάθεση του πτωχευτικού δικαστηρίου, να εξαιρεθούν από την πτωχευτική περιουσία απαιτήσεις με ανεπαρκείς πιθανότητες επιτυχούς είσπραξης ή πράγματα ευτελούς αξίας (άρθρο 119 παράγραφος 5 του ΙΟ). Σκοπός της εν λόγω εξαίρεσης είναι να αποφευχθεί η δαπάνη ρευστοποίησης στοιχείων που δεν θα απέφεραν κέρδος για την πτωχευτική περιουσία.

4 Ποιες εξουσίες έχουν ο οφειλέτης και ο διαχειριστής της διαδικασίας αφερεγγυότητας, αντίστοιχα;

Πτωχευτική διαδικασία

- Ο οφειλέτης
 - έχει δικαίωμα να υποβάλει αίτηση για την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας και να ασκήσει ένδικα μέσα κατά της έναρξης της διαδικασίας αφερεγγυότητας·
 - με την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας χάνει την εξουσία διάθεσης των περιουσιακών στοιχείων που ανήκουν στην πτωχευτική περιουσία·
 - έχει δικαίωμα να συμμετέχει στις συνεδριάσεις της συνέλευσης των πιστωτών και της επιτροπής των πιστωτών·
 - έχει δικαίωμα να υποβάλει αίτηση για την κατάρτιση σχεδίου εξυγίανσης.
- Ο σύνδικος
 - είναι υπεύθυνος για την πρακτική διεκπεραίωση της διαδικασίας αφερεγγυότητας·
 - ελέγχει την οικονομική κατάσταση του οφειλέτη·
 - συνεχίζει τη λειτουργία της επιχείρησης, εφόσον αυτή δεν έχει ήδη κλείσει κατά την έναρξη της διαδικασίας και δεν προκαλείται από τη συνέχισή της βλάβη στους πιστωτές·
 - ελέγχει τις απαιτήσεις που αναγγέλλονται·
 - ελέγχει κατά πόσον ένα σχέδιο εξυγίανσης είναι προς το συμφέρον των πιστωτών και κατά πόσον μπορεί να πιθανολογηθεί η επιτυχία του·
 - διακριβώνει τα στοιχεία του ενεργητικού και τα ρευστοποιεί·
 - διαχειρίζεται και εκπροσωπεί την πτωχευτική περιουσία·
 - ασκεί το δικαίωμα πτωχευτικής ανάκλησης για την πτωχευτική περιουσία·
 - διανέμει το προϊόν της ρευστοποίησης της πτωχευτικής περιουσίας.

Στις πτωχευτικές διαδικασίες που αφορούν φυσικά πρόσωπα τα οποία δεν λειτουργούν επιχείρηση (διαδικασία διακανονισμού χρεών), ο διορισμός συνδίκου αποτελεί την εξαίρεση. Αν το πτωχευτικό δικαστήριο δεν διορίσει σύνδικο, πρέπει να διεκπεραιώσει το ίδιο τα καθήκοντα που, βάσει του κανονισμού περί αφερεγγυότητας, ανατίθενται στον σύνδικο.

Διαδικασία εξυγίανσης χωρίς ο οφειλέτης να διατηρεί τη διαχείριση της περιουσίας του

- Ο οφειλέτης
 - αιτείται την έναρξη της διαδικασίας εξυγίανσης και την κατάρτιση σχεδίου εξυγίανσης·
 - με την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας, χάνει την εξουσία διάθεσης των περιουσιακών στοιχείων που ανήκουν στην πτωχευτική περιουσία·
 - έχει δικαίωμα να συμμετέχει στις συνεδριάσεις της συνέλευσης των πιστωτών και της επιτροπής των πιστωτών.
- Ο σύνδικος
 - είναι υπεύθυνος για την πρακτική διεκπεραίωση της διαδικασίας αφερεγγυότητας·
 - ελέγχει την οικονομική κατάσταση του οφειλέτη·
 - συνεχίζει τη λειτουργία της επιχείρησης, εφόσον αυτή δεν έχει ήδη κλείσει κατά την έναρξη της διαδικασίας και δεν προκαλείται από τη συνέχισή της βλάβη στους πιστωτές·
 - ελέγχει τις απαιτήσεις που αναγγέλλονται·
 - ελέγχει κατά πόσον ένα σχέδιο εξυγίανσης είναι προς το συμφέρον των πιστωτών και κατά πόσον μπορεί να πιθανολογηθεί η επιτυχία του·
 - διαχειρίζεται και εκπροσωπεί την πτωχευτική περιουσία·

- ασκεί το δικαίωμα πτωχευτικής ανάκλησης για την πτωχευτική περιουσία.

Διαδικασία εξυγίανσης με τον οφειλέτη να διατηρεί τη διαχείριση της περιουσίας του

- Ο οφειλέτης
 - αιτείται την έναρξη της διαδικασίας εξυγίανσης με διατήρηση από τον ίδιο της διαχείρισης της περιουσίας του, καθώς και την κατάρτιση σχεδίου εξυγίανσης, ενώ συνυποβάλλει επιπλέον με την αίτηση τα δικαιολογητικά που απαιτούνται για τη διατήρηση από τον ίδιο της διαχείρισης της περιουσίας του·
 - διατηρεί την (περιορισμένη) εξουσία διάθεσης που έχει και κατ' αρχήν εξακολουθεί να διαχειρίζεται τα περιουσιακά του στοιχεία·
 - τελεί υπό την εποπτεία του διαχειριστή της διαδικασίας εξυγίανσης και του πτωχευτικού δικαστηρίου.
- Ο διαχειριστής της διαδικασίας εξυγίανσης
 - εποπτεύει τον οφειλέτη και τη διαχείρισή του·
 - χορηγεί ή απορρίπτει την έγκρισή του για νομικές πράξεις που δεν ανήκουν στη συνήθη λειτουργία της επιχείρησης·
 - εκπροσωπεί τον οφειλέτη σε όλα τα ζητήματα για τα οποία αυτός δεν έχει εξουσία διάθεσης·
 - διακριβώνει την οικονομική κατάσταση του οφειλέτη·
 - ελέγχει κατά πόσον το σχέδιο εξυγίανσης είναι υλοποιήσιμο και κατά πόσον υπάρχουν λόγοι να αφαιρεθεί από τον οφειλέτη η διαχείριση της περιουσίας του·
 - ελέγχει τις απαιτήσεις που αναγγέλλονται·
 - ασκεί το δικαίωμα πτωχευτικής ανάκλησης για την πτωχευτική περιουσία.

Το πτωχευτικό δικαστήριο οφείλει να εποπτεύει τη δραστηριότητα του διαχειριστή της διαδικασίας αφερεγγυότητας. Μπορεί να του δίνει γραπτές ή προφορικές οδηγίες, να του ζητεί εκθέσεις και ενημέρωση, να εξετάζει τιμολόγια και άλλα έγγραφα και να πραγματοποιεί απαιτούμενες έρευνες. Το δικαστήριο μπορεί επίσης να επιβάλλει στον διαχειριστή της διαδικασίας αφερεγγυότητας να ζητεί οδηγίες από την επιτροπή των πιστωτών σχετικά με επιμέρους ζητήματα. Ορισμένες δικαιοπραξίες πρέπει να κοινοποιούνται από τον διαχειριστή της διαδικασίας αφερεγγυότητας στο δικαστήριο πριν από την εκτέλεσή τους (άρθρο 116 του ΙΟ). ωστόσο, άλλες δικαιοπραξίες χρήζουν υποχρεωτικά της συγκατάθεσης της επιτροπής των πιστωτών και του πτωχευτικού δικαστηρίου (άρθρο 117 του ΙΟ).

Διορισμός και αμοιβή του διαχειριστή της διαδικασίας αφερεγγυότητας:

Ο διαχειριστής της διαδικασίας αφερεγγυότητας διορίζεται αυτεπαγγέλτως από το πτωχευτικό δικαστήριο κατά την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας. Το εν λόγω πρόσωπο πρέπει να είναι άμεμπτου χαρακτήρα και αξιόπιστο και να διαθέτει εμπειρία στις συναλλαγές και γνώση του τομέα της αφερεγγυότητας (άρθρο 80 παράγραφος 2 του ΙΟ). Στην περίπτωση της αφερεγγυότητας επιχείρησης απαιτούνται επαρκείς γνώσεις στο οικονομικό δίκαιο ή στη διοίκηση επιχειρήσεων (άρθρο 80 παράγραφος 3 του ΙΟ). Οι ενδιαφερόμενοι να διοριστούν διαχειριστές διαδικασίας αφερεγγυότητας μπορούν να εγγραφούν σε κατάλογο διαχειριστών διαδικασιών αφερεγγυότητας. Ο κατάλογος είναι διαθέσιμος στο διαδίκτυο (www.iv.justiz.gv.at) και διευκολύνει τους εισηγητές δικαστές διαδικασίας αφερεγγυότητας στην επιλογή κατάλληλου διαχειριστή της διαδικασίας.

Ο διαχειριστής της διαδικασίας αφερεγγυότητας δεν μπορεί να είναι κοντινός συγγενής (άρθρο 32 του ΙΟ) αλλά ούτε ανταγωνιστής του οφειλέτη, και πρέπει να είναι ανεξάρτητος τόσο από τον οφειλέτη όσο και από τους πιστωτές (άρθρο 80b παράγραφος 1 του ΙΟ).

Ως διαχειριστές διαδικασίας αφερεγγυότητας μπορούν να διοριστούν και νομικά πρόσωπα. Αυτά πρέπει να δηλώσουν στο δικαστήριο ένα φυσικό πρόσωπο που θα τα εκπροσωπεί κατά την άσκηση της διαχείρισης της διαδικασίας αφερεγγυότητας (άρθρο 80 παράγραφος 5 του ΙΟ).

Ο διαχειριστής της διαδικασίας αφερεγγυότητας δικαιούται αποζημίωση για τα έξοδα που πραγματοποιεί σε μετρητά, καθώς και αμοιβή για το έργο του, συμπεριλαμβανομένου ΦΠΑ (άρθρο 82 εδάφιο πρώτο του ΙΟ). Το ύψος της αμοιβής του διαχειριστή καθορίζεται από τον νόμο (άρθρο 82 του ΙΟ) και εξαρτάται από το ύψος των ακαθάριστων εσόδων που επιτυγχάνει ο διαχειριστής της διαδικασίας αφερεγγυότητας με τη ρευστοποίηση της πτωχευτικής περιουσίας. Ωστόσο, συναφώς συνυπολογίζονται μόνο τα έσοδα στην πραγματοποίηση των οποίων έχει συμβάλει ο διαχειριστής της διαδικασίας αφερεγγυότητας. Ο διαχειριστής της διαδικασίας αφερεγγυότητας δικαιούται το ποσό των 3.000 ευρώ ως ελάχιστη αμοιβή. Επιπρόσθετη αμοιβή του προβλέπεται

σε περίπτωση αποδοχής σχεδίου εξυγίανσης ή αποπληρωμής (άρθρο 82α του ΙΟ) και για τη ρευστοποίηση ιδιαίτερης ομάδας στοιχείων της πτωχευτικής περιουσίας (άρθρο 82δ του ΙΟ). Η συνέχιση της λειτουργίας επιχείρησης επίσης αμείβεται χωριστά (άρθρο 82 παράγραφος 3 του ΙΟ).

5 Κάτω από ποιες προϋποθέσεις μπορεί να προταθεί συμψηφισμός;

Η δυνατότητα να προταθεί συμψηφισμός με απαίτηση του οφειλέτη διατηρείται κατ' αρχήν και κατά τη διάρκεια της διαδικασίας αφερεγγυότητας.

Ωστόσο, προϋπόθεση είναι να συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις του συμψηφισμού των απαιτήσεων κατά την έναρξη της διαδικασίας. Συμψηφισμός δεν επιτρέπεται αν ο πτωχευτικός πιστωτής δεν κατέστη οφειλέτης της πτωχευτικής περιουσίας παρά μόνο μετά την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας ή αν η απαίτηση κατά του οφειλέτη δεν αποκτήθηκε παρά μόνο μετά την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας (άρθρο 20 παράγραφος 1 πρώτη περίοδος του ΙΟ). Επιπλέον, συμψηφισμός αποκλείεται αν ο τρίτος απέκτησε την ανταπαίτησή του κατά του οφειλέτη κατά τους τελευταίους έξι μήνες πριν από την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας και κατά τον χρόνο της απόκτησής της είχε ή όφειλε να έχει γνώση της αδυναμίας πληρωμών (άρθρο 20 παράγραφοι 1 και 2 του ΙΟ). Στις περιπτώσεις αυτές, ακόμη και ελαφρά αμέλεια του τρίτου αρκεί για την απώλεια της δυνατότητάς του συμψηφισμού.

Στη διαδικασία αφερεγγυότητας είναι δυνατός ο συμψηφισμός και με απαίτηση υπό αίρεση, ανεξάρτητα από το αν είναι η απαίτηση του πτωχευτικού πιστωτή ή η απαίτηση του οφειλέτη που τελεί υπό αίρεση. Αν πτωχευτικός πιστωτής διατηρεί απαίτηση υπό αίρεση, το πτωχευτικό δικαστήριο μπορεί να εξαρτήσει τον συμψηφισμό από εγγυοδοσία (άρθρο 19 παράγραφος 2 του ΙΟ). Ο συμψηφισμός στο πλαίσιο διαδικασίας αφερεγγυότητας δεν αποκλείεται ούτε από το γεγονός ότι η απαίτηση του πτωχευτικού πιστωτή δεν είναι χρηματική (άρθρο 19 παράγραφος 2 ΙΟ). Αυτό δεν δημιουργεί δυσκολίες, διότι οι εν λόγω απαιτήσεις μετατρέπονται σε χρηματικές απαιτήσεις κατά την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας (άρθρο 14 παράγραφος 1 του ΙΟ).

Οι πτωχευτικοί πιστωτές που διατηρούν απαιτήσεις οι οποίες μπορούν να προταθούν σε συμψηφισμό δεν χρειάζεται να τις αναγγείλουν στη διαδικασία αφερεγγυότητας στο μέτρο που αυτές καλύπτονται από τη σχετική ανταπαίτηση (άρθρο 19 παράγραφος 1 του ΙΟ). Ωστόσο, το Ανώτατο Δικαστήριο έχει κρίνει ότι πτωχευτικός πιστωτής που δεν κάνει χρήση της δυνατότητας που του παρέχει ο νόμος να προβεί σε συμψηφισμό κατά τη διάρκεια της διαδικασίας αφερεγγυότητας σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 1 του ΙΟ, μετά την τελεσίδικη επιβεβαίωση του σχεδίου εξυγίανσης και την περάτωση της διαδικασίας αφερεγγυότητας, μπορεί κανονικά να προτείνει σε συμψηφισμό μόνο το ποσοστό της απαίτησής του που διατηρείται βάσει του σχεδίου εξυγίανσης (RIS-Justiz RS0051601 [T4]).

6 Ποια αποτελέσματα έχουν οι διαδικασίες αφερεγγυότητας επί των υφισταμένων συμβάσεων στις οποίες ο οφειλέτης αποτελεί συμβαλλόμενο μέρος;

Αμφοτεροβαρείς συμβάσεις

Σε περίπτωση που αμφοτεροβαρής σύμβαση δεν έχει ακόμη εκπληρωθεί ή δεν έχει εκπληρωθεί πλήρως από τον οφειλέτη και το αντισυμβαλλόμενο του μέρος κατά τον χρόνο της έναρξης της διαδικασίας αφερεγγυότητας, ο διαχειριστής της διαδικασίας αφερεγγυότητας μπορεί είτε να εκπληρώσει (πλήρως) τη σύμβαση αντί του οφειλέτη και να απαιτήσει εκπλήρωση από το αντισυμβαλλόμενο μέρος είτε να υπαναχωρήσει από τη σύμβαση (άρθρο 21 παράγραφος 1 του ΙΟ). Στη διαδικασία εξυγίανσης με διατήρηση από τον οφειλέτη της διαχείρισης της περιουσίας του, ο οφειλέτης οφείλει να υποβάλει δήλωση σύμφωνα με το άρθρο 21 του ΙΟ. Αν επιθυμεί να υπαναχωρήσει, πρέπει να λάβει τη συγκατάθεση του διαχειριστή της διαδικασίας εξυγίανσης (άρθρο 171 παράγραφος 1 του ΙΟ). Αν ο αντισυμβαλλόμενος του οφειλέτη υποχρεούται σε προεκπλήρωση, μπορεί να αρνηθεί την παροχή του έως την καταβολή εγγύησης, εκτός αν κατά τη σύναψη της σύμβασης του ήταν γνωστή η κακή περιουσιακή κατάσταση του οφειλέτη (άρθρο 21 παράγραφος 3 του ΙΟ).

Συμβάσεις μίσθωσης

Σε περίπτωση διαδικασίας αφερεγγυότητας σε βάρος του μισθωτή, ο διαχειριστής της διαδικασίας αφερεγγυότητας έχει το δικαίωμα να καταγγείλει τη σύμβαση μίσθωσης, τηρουμένης της νόμιμης ή της τυχόν

συντομότερης συμφωνηθείσας προθεσμίας προειδοποίησης (άρθρο 23 του ΙΟ).

Συμβάσεις εργασίας

Αν ο οφειλέτης είναι εργοδότης και η σύμβαση εργασίας έχει ήδη αρχίσει να εκτελείται, μπορεί να λυθεί, κατ' αρχήν εντός ενός μήνα από τη δημοσίευση της απόφασης με την οποία διατάσσεται, εγκρίνεται ή διαπιστώνεται το κλείσιμο της επιχείρησης ή τμήματος της επιχείρησης, από τον εργαζόμενο μέσω πρόωρης αποχώρησης και από τον διαχειριστή της διαδικασίας αφερεγγυότητας μέσω καταγγελίας, τηρουμένης της προθεσμίας προειδοποίησης που προβλέπεται από τον νόμο ή συλλογική σύμβαση ή της τυχόν συντομότερης προθεσμίας προειδοποίησης που έχει νόμιμα συμφωνηθεί, και τηρουμένων των νόμιμων περιορισμών στις απολύσεις. Ειδικές διατάξεις ισχύουν για τη διαδικασία αφερεγγυότητας με διατήρηση από τον οφειλέτη της διαχείρισης της περιουσίας του.

Απαγόρευση καταγγελίας της σύμβασης

Αν η καταγγελία σύμβασης μπορεί να θέσει σε κίνδυνο τη συνέχιση της επιχείρησης, ο αντισυμβαλλόμενος του οφειλέτη μπορεί να καταγγείλει τη σύμβαση που έχει συνάψει με τον οφειλέτη προτού παρέλθουν έξι μήνες από την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας μόνο για σπουδαίο λόγο. Δεν θεωρούνται σπουδαίοι λόγοι η επιδείνωση της οικονομικής κατάστασης του οφειλέτη και η υπερημερία του οφειλέτη στην εκπλήρωση απαιτήσεων που έχουν καταστεί ληξιπρόθεσμες πριν από την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας (άρθρο 25α παράγραφος 1 του ΙΟ). Οι εν λόγω περιορισμοί δεν ισχύουν αν η λύση της σύμβασης είναι απαραίτητη για την αποτροπή σοβαρής προσωπικής ή οικονομικής βλάβης του αντισυμβαλλομένου, στην περίπτωση των απαιτήσεων καταβολής πιστώσεων και στην περίπτωση των συμβάσεων εργασίας (άρθρο 25α παράγραφος 2 του ΙΟ).

Ανίσχυρες συμφωνίες

Σύμφωνα με το άρθρο 25b παράγραφος 2 του ΙΟ, συμφωνία που προβλέπει δικαίωμα υπαναχώρησης ή τη λύση της σύμβασης σε περίπτωση έναρξης διαδικασίας αφερεγγυότητας είναι άκυρη. Αυτό ισχύει κατ' αρχήν για όλες τις συμβάσεις [προβλέπονται κάποιες εξαιρέσεις για συμβάσεις βάσει του νόμου περί του τραπεζικού συστήματος (Bankwesengesetz) και του νόμου περί χρηματιστηρίου (Börsegesetz)].

7 Ποια αποτελέσματα έχουν οι διαδικασίες αφερεγγυότητας επί των ατομικών διώξεων εκ μέρους πιστωτών (εκτός εάν υφίσταται εκκρεμοδικία);

Οι πτωχευτικοί πιστωτές, από την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας και μετά, δεν μπορούν να προβάλλουν δικαστικά τις απαιτήσεις τους κατά του οφειλέτη ατομικά ή εκτός της διαδικασίας αφερεγγυότητας (δικονομικό κώλυμα, άρθρο 6 παράγραφος 1 του ΙΟ). Επίσης, δεν μπορούν να εκδοθούν ασφαλιστικά μέτρα υπέρ πτωχευτικών απαιτήσεων. Μόνο στη διαδικασία εξυγίανσης με διατήρηση από τον οφειλέτη της διαχείρισης της περιουσίας του διατηρεί ο οφειλέτης την εξουσία, στον βαθμό που πρόκειται για ζήτημα που εμπίπτει στο πλαίσιο της από τον ίδιο διαχείρισης της περιουσίας του, διεξαγωγής δικών και λοιπών διαδικασιών (άρθρο 173 του ΙΟ). Αν, κατά παράβαση του άρθρου 6 παράγραφος 1 του ΙΟ, ασκηθεί αγωγή από ή κατά του οφειλέτη μετά την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας, αυτή απορρίπτεται.

Επιπλέον, μετά την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας, δεν μπορεί να αποκτηθεί βάσει πτωχευτικής απαίτησης κανένα εκτελεστικό δικαίωμα ενεχύρου ή ικανοποίησης (απαγόρευση εκτέλεσης, άρθρο 10 παράγραφος 1 του ΙΟ). Ως προς τα δικαιώματα αποχωρισμού και προνομιακής ικανοποίησης που έχουν θεμελιωθεί πριν από την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας δεν υφίσταται γενική απαγόρευση εκτέλεσης· ως εκ τούτου, αυτά μπορούν να ασκηθούν με εκτέλεση και στο πλαίσιο διαδικασίας αφερεγγυότητας.

Το δικονομικό κώλυμα και η απαγόρευση εκτέλεσης λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως και καταλαμβάνουν όλους τους πτωχευτικούς πιστωτές.

8 Ποια αποτελέσματα έχουν οι διαδικασίες αφερεγγυότητας επί των

εκκρεμών κατά τον χρόνο της έναρξης της διαδικασίας αφερεγγυότητας δικών;

Οι ήδη εκκρεμείς δίκες που αφορούν την πτωχευτική περιουσία διακόπτονται εκ του νόμου με την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας (άρθρο 7 παράγραφος 1 του ΙΟ). Η διακοπή λαμβάνεται υπόψη αυτεπαγγέλτως.

Οι δίκες σχετικά με πτωχευτικές απαιτήσεις παραμένουν σε διακοπή, σε κάθε περίπτωση, έως τη συνεδρίαση εξέλεξης των απαιτήσεων (άρθρο 7 παράγραφος 3 του ΙΟ). Αν κατά τη συνεδρίαση εξέλεξης των απαιτήσεων η απαίτηση αμφισβητηθεί από τον διαχειριστή της διαδικασίας αφερεγγυότητας ή από νομιμοποιούμενο σ' αυτό πιστωτή, η διακοπέισα δίκη μπορεί να συνεχιστεί ως διαδικασία επαλήθευσης (άρθρο 113 του ΙΟ).

Οι δίκες σχετικά με απαιτήσεις που δεν υπόκεινται σε αναγγελία στη διαδικασία αφερεγγυότητας μπορούν να επαναληφθούν αμέσως.

Δίκες περί την εκτέλεση που άρχισαν πριν από την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας κατ' αρχήν δεν διακόπτονται. Ωστόσο, εκτελεστικά δικαιώματα ενεχύρου και ικανοποίησης που έχουν αποκτηθεί κατά τις τελευταίες 60 ημέρες πριν από την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας αποσβένονται εκ του νόμου, εκτός αν έχουν συσταθεί υπέρ απαίτησης δημόσιου δικαίου (άρθρο 12 παράγραφος 1 του ΙΟ). Στην περίπτωση απόσβεσης, η εκτελεστική διαδικασία ρευστοποίησης αναστέλλεται, κατόπιν αιτήματος του πτωχευτικού δικαστηρίου ή αίτησης του διαχειριστή της διαδικασίας αφερεγγυότητας (άρθρο 12 παράγραφος 2 του ΙΟ).

9 Ποια είναι τα κύρια χαρακτηριστικά της συμμετοχής των πιστωτών στη διαδικασία αφερεγγυότητας;

Συνέλευση των πιστωτών

Η συνέλευση των πιστωτών συγκροτείται από το σύνολο των πτωχευτικών πιστωτών και χρησιμεύει για να παρέχεται η δυνατότητα στους πτωχευτικούς πιστωτές να συμμετέχουν στη διαδικασία. Η σύγκληση και η διεύθυνση της συνέλευσης των πιστωτών είναι καθήκον του πτωχευτικού δικαστηρίου (άρθρο 91 παράγραφος 1 του ΙΟ). Η πρώτη συνέλευση των πιστωτών συγκαλείται με την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας και προβλέπεται από τον νόμο. Το πτωχευτικό δικαστήριο συγκαλεί περαιτέρω συνελεύσεις των πιστωτών κατά τη διακριτική του ευχέρεια. Συνέλευση των πιστωτών συγκαλείται ειδικά όταν αυτό ζητηθεί από τον διαχειριστή της διαδικασίας αφερεγγυότητας, την επιτροπή των πιστωτών ή τουλάχιστον δύο πιστωτές των οποίων οι απαιτήσεις αντιστοιχούν περίπου στο ένα τέταρτο των πτωχευτικών απαιτήσεων, με προσδιορισμό των ζητημάτων της ημερήσιας διάταξης.

Η συνέλευση των πιστωτών έχει ορισμένα δικαιώματα υποβολής αιτήσεων (π.χ., για τη σύσταση επιτροπής των πιστωτών ή την παύση του διαχειριστή της διαδικασίας αφερεγγυότητας). Επιπλέον, είναι αρμόδια να ψηφίζει για την έγκριση σχεδίου εξυγίανσης.

Για τις αποφάσεις και τις αιτήσεις της συνέλευσης των πιστωτών απαιτείται, κατά κανόνα, απόλυτη πλειοψηφία των ψήφων, η οποία υπολογίζεται με βάση το ποσό των απαιτήσεων (άρθρο 92 παράγραφος 1 του ΙΟ).

Επιτροπή των πιστωτών

Επιτροπή των πιστωτών δεν διορίζεται υποχρεωτικά σε κάθε διαδικασία αφερεγγυότητας, παρά μόνο αν η ιδιαιτερότητα ή το σημαντικό μέγεθος της επιχείρησης καθιστούν απαραίτητο τον διορισμό τέτοιας επιτροπής. Αν επίκειται εκποίηση ή εκμίσθωση της επιχείρησης ή μέρους της επιχείρησης (άρθρο 117 παράγραφος 1 σημείο 1 του ΙΟ), πρέπει πάντοτε να διορίζεται επιτροπή των πιστωτών. Ρόλος της είναι να εποπτεύει και να συνδράμει τον διαχειριστή της διαδικασίας αφερεγγυότητας (άρθρο 89 παράγραφος 1 του ΙΟ). Σε περίπτωση που προτίθεται να λάβει σημαντικά μέτρα, ο διαχειριστής πρέπει να ζητεί τη γνώμη της επιτροπής των πιστωτών (άρθρο 114 παράγραφος 1 του ΙΟ). Για ορισμένες πράξεις (π.χ. πώληση της επιχείρησης) η συγκατάθεση της επιτροπής των πιστωτών αποτελεί προϋπόθεση της εγκυρότητάς τους.

Η επιτροπή των πιστωτών αποτελείται από τρία έως επτά μέλη. Ο διορισμός της πραγματοποιείται από το δικαστήριο αυτεπαγγέλτως ή κατόπιν σχετικής αίτησης. Ως μέλη μπορούν να διοριστούν όχι μόνο πιστωτές, αλλά και άλλα φυσικά ή νομικά πρόσωπα.

Ενώσεις προστασίας των πιστωτών

Στην πράξη, τα συμφέροντα των πτωχευτικών πιστωτών προστατεύονται συχνά από τις ενώσεις προστασίας των πιστωτών. Αυτές διενεργούν τις αναγγελίες των απαιτήσεων, συμμετέχουν στις συνεδριάσεις του δικαστηρίου και ασκούν τα δικαιώματα ψήφου ως προς το σχέδιο εξυγίανσης των πτωχευτικών πιστωτών που εκπροσωπούν. Οι ενώσεις προστασίας των πιστωτών παρακολουθούν επίσης τις πληρωμές του διαχειριστή της διαδικασίας αφερεγγυότητας.

10 Με ποιον τρόπο μπορεί ο διαχειριστής/διαχειρίστρια αφερεγγυότητας να χρησιμοποιήσει ή να διαθέσει περιουσιακά στοιχεία της πτωχευτικής περιουσίας;

Κατ' αρχήν, τα στοιχεία που ανήκουν στην πτωχευτική περιουσία πρέπει να ρευστοποιηθούν από τον σύνδικο εξωδικαστικά, ιδίως μέσω απευθείας πώλησης. Μόνο κατ' εξαίρεση, αν αυτό αποφασιστεί από το πτωχευτικό δικαστήριο κατόπιν αίτησης του συνδίκου, πραγματοποιείται δικαστικός πλειστηριασμός, σύμφωνα με τον κώδικα αναγκαστικής εκτέλεσης (Exekutionsordnung).

Η επιτροπή των πιστωτών μπορεί να αποφασίσει, με τη συγκατάθεση του πτωχευτικού δικαστηρίου, να τεθούν στην ελεύθερη διάθεση του οφειλέτη απαιτήσεις με ανεπαρκείς πιθανότητες επιτυχούς είσπραξης και πράγματα ευτελούς αξίας.

11 Ποιες απαιτήσεις δύνανται να αναγγελθούν κατά της πτωχευτικής περιουσίας του οφειλέτη και με ποιον τρόπο αντιμετωπίζονται οι απαιτήσεις που προκύπτουν μετά την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας;

Πτωχευτικές απαιτήσεις

Πτωχευτικές απαιτήσεις είναι οι απαιτήσεις πιστωτών οι οποίοι κατά τον χρόνο έναρξης της διαδικασίας αφερεγγυότητας διατηρούν περιουσιακές αξιώσεις κατά του οφειλέτη (άρθρο 51 του ΙΟ). Ωστόσο, δεν αποτελούν πτωχευτικές απαιτήσεις οι τόκοι που γεννώνται από την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας και μετά, τα έξοδα συμμετοχής στη διαδικασία αφερεγγυότητας, τα πρόστιμα για κάθε είδους αξιόποινες πράξεις, καθώς και οι απαιτήσεις από δωρεές και, στις διαδικασίες αφερεγγυότητας που αφορούν κληρονομία, οι απαιτήσεις από κληροδοσίες (άρθρο 58 του ΙΟ).

Για τις πτωχευτικές απαιτήσεις ισχύει κατ' αρχήν η αρχή της ίσης μεταχείρισης. Στη διαδικασία αφερεγγυότητας δεν απολαμβάνουν προνομιακή μεταχείριση ούτε το δημόσιο ούτε οι εργαζόμενοι.

Ωστόσο, οι απαιτήσεις εταίρου για την επιστροφή δανείου του προς την εταιρεία σε υποκατάσταση ιδίων κεφαλαίων αποτελούν απαιτήσεις μειωμένης εξασφάλισης.

Αν πιστωτής επιθυμεί να ικανοποιηθεί από την πτωχευτική περιουσία, πρέπει να αναγγείλει την πτωχευτική απαίτησή του στην πτωχευτική διαδικασία, ακόμη και αν εκκρεμεί σχετική δίκη ή υπάρχει ήδη σχετική δικαστική απόφαση.

Ομαδικές απαιτήσεις

Ως ομαδικές απαιτήσεις νοούνται ορισμένες απαιτήσεις που απαριθμούνται ρητώς στον νόμο και οι οποίες γεννώνται μετά την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας. Οι ομαδικές απαιτήσεις είναι απαιτήσεις κατά της πτωχευτικής περιουσίας, οι οποίες ικανοποιούνται από αυτήν προνομιακά, δηλαδή πριν από τους πτωχευτικούς πιστωτές (άρθρο 47 παράγραφος 1 του ΙΟ). Οι σημαντικότερες ομαδικές απαιτήσεις είναι (άρθρο 46 παράγραφος 1 του ΙΟ):

- τα έξοδα της διαδικασίας αφερεγγυότητας·
- οι δαπάνες που συνδέονται με τη διαφύλαξη, τη διοίκηση και τη διαχείριση της πτωχευτικής περιουσίας·
- όλα τα τέλη υπέρ του Δημοσίου που βαρύνουν την πτωχευτική περιουσία, αν και στο μέτρο που τα

πραγματικά περιστατικά από τα οποία απορρέει η υποχρέωση καταβολής του τέλους έλαβαν χώρα μετά την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας·

- οι απαιτήσεις των εργαζομένων για τρέχουσες αμοιβές για περιόδους μετά την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας·
- οι απαιτήσεις για εκπλήρωση αμφοτεροβαρών συμβάσεων στις οποίες υπεισέρχεται ο διαχειριστής της διαδικασίας αφερεγγυότητας·
- οι απαιτήσεις που απορρέουν από νομικές πράξεις του διαχειριστή της διαδικασίας αφερεγγυότητας·
- οι απαιτήσεις από αδικαιολόγητο εμπλουτισμό της πτωχευτικής περιουσίας·
- οι απαιτήσεις λόγω της λήξης σχέσης εργασίας, αν αυτή συστάθηκε κατά τη διάρκεια της διαδικασίας αφερεγγυότητας.

Οι ομαδικές απαιτήσεις δεν χρειάζεται να αναγγελθούν στη διαδικασία αφερεγγυότητας. Αν ο διαχειριστής της διαδικασίας αφερεγγυότητας αρνείται την ικανοποίηση ληξιπρόθεσμων ομαδικών απαιτήσεων, ο πιστωτής μπορεί να επιδιώξει την ικανοποίησή τους δικαστικά.

12 Ποιοι είναι οι κανόνες που διέπουν την αναγγελία, την εξέλεξη και την τελική επαλήθευση των απαιτήσεων;

Οι πτωχευτικές απαιτήσεις πρέπει να αναγγελθούν εγγράφως στο πτωχευτικό δικαστήριο. Η αναγγελία πρέπει να γίνει στο τοπικό νόμισμα (ευρώ), ενώ, σε περίπτωση που απαιτείται συναλλαγματική μετατροπή, κρίσιμος χρόνος είναι η ημερομηνία έναρξης της διαδικασίας αφερεγγυότητας. Στην αναγγελία πρέπει να αναφέρονται το ποσό της απαίτησης και τα γεγονότα στα οποία αυτή βασίζεται, καθώς και τα αποδεικτικά στοιχεία που μπορούν να προσκομιστούν για την απόδειξη της προβαλλόμενης απαίτησης.

Ο πιστωτής πρέπει επίσης να δηλώσει αν για την απαίτηση υφίσταται παρακράτηση κυριότητας και ποια περιουσιακά στοιχεία αποτελούν το αντικείμενο της παρακράτησης κυριότητας, καθώς και αν προβάλλεται συμψηφισμός και, σε καταφατική περίπτωση, τα ποσά των κατά τον χρόνο έναρξης της διαδικασίας αφερεγγυότητας υφιστάμενων αντίθετων απαιτήσεων. Επιπλέον, ο πιστωτής πρέπει να δηλώσει τη διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του και τα στοιχεία του τραπεζικού λογαριασμού του.

Για την αναγγελία της απαίτησης ενδείκνυται να χρησιμοποιηθεί το σχετικό τυποποιημένο έντυπο που αναρτάται στον ιστότοπο για τη δικαιοσύνη (www.justiz.gv.at). Αναγγελίες απαιτήσεων που πραγματοποιούνται χωρίς να χρησιμοποιείται το εν λόγω τυποποιημένο έντυπο πρέπει να περιλαμβάνουν τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στο τυποποιημένο έντυπο.

Για την αναγγελία απαίτησης αλλοδαπού πιστωτή κατά την έννοια του ενωσιακού κανονισμού περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας εφαρμόζονται οι διατάξεις του εν λόγω κανονισμού. Αν ο πιστωτής δεν χρησιμοποιήσει το τυποποιημένο έντυπο κατά τον εκτελεστικό κανονισμό, η αναγγελία πρέπει να περιλαμβάνει τα στοιχεία που ορίζει ο κανονισμός περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας.

Οι πτωχευτικές απαιτήσεις πρέπει να αναγγελθούν εντός της προθεσμίας αναγγελίας που αναφέρεται συναφώς στην ανακοίνωση της διαδικασίας αφερεγγυότητας. Σε περίπτωση εκπρόθεσμης αναγγελίας, ο πιστωτής μπορεί να επιβαρυνθεί με τα έξοδα ιδιαίτερης συνεδρίασης για την εξέλεξη της απαίτησής του. Δεν λαμβάνονται υπόψη απαιτήσεις που αναγγέλλονται αργότερα από 14 ημέρες πριν από τη συνεδρίαση για τον έλεγχο του τελικού λογαριασμού (άρθρο 107 παράγραφος 1 τελευταία περίοδος του ΙΟ).

Σε περίπτωση που αναγγελθείσα απαίτηση αναγνωριστεί από τον διαχειριστή της διαδικασίας αφερεγγυότητας και δεν αμφισβητηθεί από άλλο πτωχευτικό πιστωτή, θεωρείται ότι έχει επαληθευθεί στη διαδικασία αφερεγγυότητας. Αυτό σημαίνει ειδικότερα ότι ο πτωχευτικός πιστωτής θα ληφθεί υπόψη στο πλαίσιο της διανομής.

Σε περίπτωση που αναγγελθείσα απαίτηση αμφισβητηθεί από τον διαχειριστή της διαδικασίας αφερεγγυότητας ή πτωχευτικό πιστωτή, αυτή μπορεί να ελεγχθεί μόνο στο πλαίσιο πολιτικής δίκης. Στην περίπτωση αυτή, το αν η απαίτηση θα χαρακτηριστεί επαληθευμένη στο πλαίσιο της διαδικασίας αφερεγγυότητας εξαρτάται από το αποτέλεσμα της εν λόγω πολιτικής δίκης.

13 Ποιοι είναι οι κανόνες που διέπουν τη διανομή του προϊόντος της ρευστοποίησης των περιουσιακών στοιχείων; Με ποιον τρόπο κατατάσσονται οι απαιτήσεις και τα δικαιώματα των πιστωτών;

Η διανομή του προϊόντος της ρευστοποίησης της πτωχευτικής περιουσίας ρυθμίζεται στα άρθρα 128-138 του ΙΟ.

Από την πτωχευτική περιουσία ικανοποιούνται κατά προτεραιότητα οι ομαδικές απαιτήσεις και στη συνέχεια οι πτωχευτικοί πιστωτές.

Οι ομαδικοί πιστωτές ικανοποιούνται ανεξάρτητα από την πορεία της διαδικασίας, μόλις οι απαιτήσεις τους οριστικοποιηθούν και καταστούν ληξιπρόθεσμες. Αν οι διαθέσιμοι πόροι δεν επαρκούν για να καλύψουν πλήρως τις ομαδικές απαιτήσεις, αυτές ικανοποιούνται με την εξής σειρά προτεραιότητας (άρθρο 47 του ΙΟ):

- έξοδα σε μετρητά που έχει προκαταβάλει ο διαχειριστής της διαδικασίας αφερεγγυότητας·
- λοιπά έξοδα της διαδικασίας·
- προκαταβολή έναντι των εξόδων που έχει καταβάλει τρίτος, εφόσον δαπανήθηκε για την κάλυψη των εξόδων της διαδικασίας·
- απαιτήσεις των εργαζομένων, στο μέτρο που δεν είναι ασφαλισμένες βάσει του νόμου για την προστασία των αποδοχών των εργαζομένων σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη (Insolvenz-Entgeltsicherungsgesetz)·
- απαιτήσεις αποζημίωσης λόγω απόλυσης των εργαζομένων, στο μέτρο που δεν είναι ασφαλισμένες βάσει του νόμου για την προστασία των αποδοχών των εργαζομένων σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη·
- λοιπές ομαδικές απαιτήσεις.

Το ποσό που απομένει μετά την πλήρη κάλυψη των ομαδικών απαιτήσεων διανέμεται στους πτωχευτικούς πιστωτές κατ' αναλογία προς το ποσό των απαιτήσεών τους. Η ικανοποίηση των πτωχευτικών πιστωτών μπορεί να αρχίσει μόνο μετά τη γενική συνεδρίαση εξέλεξης των απαιτήσεων. Ο διαχειριστής της διαδικασίας αφερεγγυότητας πρέπει κατ' αρχήν να πραγματοποιήσει τη διανομή του προϊόντος της ρευστοποίησης με τη συγκατάθεση της επιτροπής των πιστωτών και σύμφωνα με την απόφαση έγκρισης του σχεδίου διανομής από το πτωχευτικό δικαστήριο.

Οι ασφαλισμένοι πιστωτές, στο μέτρο που οι απαιτήσεις τους καλύπτονται από το αντικείμενο της ασφάλειας (π.χ. ενέχυρο), έχουν προτεραιότητα έναντι των πτωχευτικών και των ομαδικών πιστωτών. Τυχόν πλεόνασμα από το προϊόν της ρευστοποίησης προστίθεται στην κοινή πτωχευτική περιουσία (άρθρο 48 παράγραφοι 1 και 2 του ΙΟ).

14 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις και τα αποτελέσματα της περάτωσης της διαδικασίας αφερεγγυότητας (ιδίως διά πτωχευτικού συμβιβασμού);

Σχέδιο εξυγίανσης

Το σχέδιο εξυγίανσης είναι μια συμφωνία του οφειλέτη με τους πτωχευτικούς πιστωτές η οποία αποσκοπεί στη διευθέτηση των χρεών του οφειλέτη μέσω της μείωσης και της παράτασης του χρόνου πληρωμής των πτωχευτικών απαιτήσεων, και η οποία συνάπτεται στο πλαίσιο της διαδικασίας αφερεγγυότητας. Απαιτεί την έγκριση της πλειοψηφίας των πιστωτών και επικύρωση από το πτωχευτικό δικαστήριο. Αν, στο πλαίσιο της διαδικασίας αφερεγγυότητας, η πρόταση σχεδίου εξυγίανσης του οφειλέτη γίνει δεκτή από την πλειοψηφία των πιστωτών και το σχέδιο εξυγίανσης επικυρωθεί από το πτωχευτικό δικαστήριο, ο οφειλέτης απαλλάσσεται από τις υποχρεώσεις του στον βαθμό που αυτές υπερβαίνουν το ποσοστό ικανοποίησής τους που προβλέπεται από το σχέδιο εξυγίανσης.

Ο οφειλέτης μπορεί κατ' αρχήν να συνάψει σχέδιο εξυγίανσης σε κάθε μορφής διαδικασία αφερεγγυότητας, δηλαδή όχι μόνο στη διαδικασία εξυγίανσης, αλλά και στην πτωχευτική διαδικασία (η πτωχευτική διαδικασία δεν προσανατολίζεται εξ αρχής στη ρευστοποίηση και στη διάλυση· αντιθέτως, και στην πτωχευτική διαδικασία πρέπει πρώτα να εξετάζεται αν είναι δυνατή η εφαρμογή σχεδίου εξυγίανσης).

Στο πλαίσιο σχεδίου εξυγίανσης, ο οφειλέτης πρέπει να προτείνει στους πτωχευτικούς πιστωτές να καταβάλει τουλάχιστον το 20 % των πτωχευτικών απαιτήσεων εντός δύο ετών. Για τα φυσικά πρόσωπα που δεν είναι επιχειρηματίες, η προθεσμία πληρωμής μπορεί να ανέλθει σε έως πέντε έτη. Από το σχέδιο εξυγίανσης δεν πρέπει να θίγονται οι απαιτήσεις που διατηρούν πιστωτές βάσει δικαιωμάτων αποχωρισμού και προνομιακής ικανοποίησης. Οι ομαδικοί πιστωτές πρέπει να ικανοποιηθούν πλήρως, ενώ οι πτωχευτικοί πιστωτές πρέπει κατ' αρχήν να αντιμετωπιστούν ισότιμα.

Η διαδικασία αφερεγγυότητας ονομάζεται διαδικασία εξυγίανσης, αν κατά την έναρξη της διαδικασίας ήδη υπάρχει σχέδιο εξυγίανσης.

Διαδικασία διακανονισμού χρεών

Η δυνατότητα εκπόνησης σχεδίου εξυγίανσης παρέχεται όχι μόνο στους επιχειρηματίες και τα νομικά πρόσωπα, αλλά και στα φυσικά πρόσωπα που δεν είναι επιχειρηματίες. Στην περίπτωση που στο πλαίσιο τέτοιας διαδικασίας διακανονισμού χρεών δεν υπάρξει σχέδιο εξυγίανσης, τα περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη ρευστοποιούνται. Περαιτέρω επιλογή για την απαλλαγή από χρέη αποτελούν η εκπόνηση σχεδίου πληρωμής και, επικουρικά, η κίνηση διαδικασίας εισφοράς (Abschörfungsverfahren). Το σχέδιο πληρωμής αποτελεί ειδική μορφή σχεδίου εξυγίανσης. Η κύρια διαφορά τους συνίσταται στο ότι στην περίπτωση του σχεδίου πληρωμής δεν υφίσταται ελάχιστο υποχρεωτικό ποσοστό ικανοποίησης των απαιτήσεων.

Αν οι πιστωτές δεν συναινέσουν στο σχέδιο πληρωμής, το δικαστήριο πρέπει να αποφανθεί επί της αίτησης του οφειλέτη για τη διεξαγωγή διαδικασίας εισφοράς με σχέδιο αποπληρωμής ή σχέδιο εισφοράς με σκοπό την απαλλαγή από το υπόλοιπο της οφειλής. Το σχέδιο αποπληρωμής υπόκειται σε αυστηρότερους όρους από ό,τι το σχέδιο εισφοράς: οι όροι αυτοί αποτελούν πρόσθετα εμπόδια για την απαλλαγή από την οφειλή. Δεν απαιτείται η έγκριση των πιστωτών σε καμία από τις δύο περιπτώσεις. Εισφέρεται κατά πρώτο λόγο το υποκείμενο σε κατάσχεση μέρος του εισοδήματος του οφειλέτη. Ο οφειλέτης πρέπει να εκχωρήσει αντίστοιχες (μισθολογικές) απαιτήσεις σε σύνδικο των πιστωτών για περίοδο τριών ετών όταν υπάρχει σχέδιο αποπληρωμής και για περίοδο πέντε ετών όταν υπάρχει πρόγραμμα εισφοράς. Μετά το πέρας της διάρκειας της εκχώρησης, το δικαστήριο κηρύσσει τη λήξη της διαδικασίας εισφοράς που δεν είχε περατωθεί και ταυτόχρονα απαλλάσσει τον οφειλέτη από τις ανεξόφλητες υποχρεώσεις του έναντι των πτωχευτικών πιστωτών (απαλλαγή από το υπόλοιπο των απαιτήσεων).

Η συλλογική εκτέλεση (Gesamtvollstreckung) αποτελεί υποκατηγορία της διαδικασίας διακανονισμού οφειλών, η οποία κινείται κατόπιν αιτήματος πιστωτή. Πρέπει να περατωθεί μόλις ο οφειλέτης ζητήσει την έγκριση σχεδίου αναδιάρθρωσης ή πληρωμής ή την κίνηση διαδικασίας κατάσχεσης.

Περάτωση της διαδικασίας αφερεγγυότητας

Στην περίπτωση που επικυρωθεί από το πτωχευτικό δικαστήριο σχέδιο εξυγίανσης (ή σχέδιο πληρωμής), η διαδικασία αφερεγγυότητας περατώνεται με την τελεσιδικία της απόφασης έγκρισης του σχεδίου. Αυτόματη περάτωση της διαδικασίας αφερεγγυότητας επέρχεται, εξάλλου, με την τελεσιδικία της απόφασης έναρξης διαδικασίας εισφοράς.

Αν δεν υπάρξει σχέδιο εξυγίανσης ή πληρωμής, η διαδικασία αφερεγγυότητας πρέπει να περατωθεί με απόφαση του πτωχευτικού δικαστηρίου, μόλις αποδειχθεί η ολοκλήρωση της τελικής διανομής.

Περαιτέρω, η διαδικασία αφερεγγυότητας πρέπει επίσης να περατωθεί αν συναινέσουν όλοι οι ομαδικοί και όλοι οι πτωχευτικοί πιστωτές ή αν, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας αφερεγγυότητας, προκύψει ότι το ενεργητικό δεν επαρκεί για την κάλυψη των εξόδων της διαδικασίας αφερεγγυότητας.

Οι αποφάσεις περί περάτωσης της διαδικασίας αφερεγγυότητας δημοσιεύονται στο αρχείο υποθέσεων αφερεγγυότητας.

Με την τελεσιδική περάτωση της διαδικασίας αφερεγγυότητας, ο οφειλέτης ανακτά εκ νέου (εκτός αν κινηθεί διαδικασία εισφοράς) την πλήρη εξουσία διάθεσης της περιουσίας του· οι εξουσίες του διαχειριστή της διαδικασίας αφερεγγυότητας λήγουν. Επιπλέον, ο οφειλέτης ανακτά εκ νέου πλήρη ενεργητική και παθητική νομιμοποίηση διεξαγωγής δικών. Όσον αφορά τις εκκρεμείς δίκες, επέρχεται εκ του νόμου μεταβολή του προσώπου του διαδίκου, αντικαθιστάμενης της πτωχευτικής περιουσίας από τον οφειλέτη. Σε ορισμένους τομείς, υφίστανται, βάσει διατάξεων διοικητικού δικαίου (π.χ. βάσει του κανονισμού περί επιτηδευμάτων -

Gewerbeordnung) ή διατάξεων επαγγελματικού δικαίου (π.χ. βάσει του κώδικα δικηγόρων – Rechtsanwaltsordnung) περιορισμοί της ικανότητας του οφειλέτη να δραστηριοποιηθεί εκ νέου επιχειρηματικά. Ποινικές κυρώσεις απειλούνται ιδίως για την περίπτωση της εκ προθέσεως πρόκλησης βλάβης στους πιστωτές.

15 Ποια είναι τα δικαιώματα των πιστωτών μετά την περάτωση της διαδικασίας αφερεγγυότητας;

Στην περίπτωση που διαδικασία αφερεγγυότητας περατωθεί χωρίς απαλλαγή από τα χρέη (βάσει σχεδίου εξυγίανσης, σχεδίου πληρωμής ή απαλλαγής από το υπόλοιπο των απαιτήσεων κατόπιν διαδικασίας εισφοράς), οι πτωχευτικοί πιστωτές διαθέτουν, μετά την τελεσίδικη περάτωση της διαδικασίας αφερεγγυότητας, δικαίωμα συμπληρωματικής καταδίωξης, δηλαδή δύνανται και πάλι να επιδιώξουν την ικανοποίηση του μέρους των απαιτήσεών τους που δεν εξοφλήθηκε στο πλαίσιο της διαδικασίας αφερεγγυότητας με την άσκηση αγωγής ή την επίσπευση αναγκαστικής εκτέλεσης.

Αντιθέτως, οι παραλλαγές της διαδικασίας αφερεγγυότητας που επιφέρουν απαλλαγή από τα χρέη έχουν ως αποτέλεσμα να καθίσταται το μέρος των απαιτήσεων που υπερβαίνει το προβλεπόμενο ποσοστό ικανοποίησής τους φυσική ενοχή, δηλαδή μη αγωγήμη οφειλή, η οποία είναι μεν πληρωτέα, αλλά δεν παρέχει τη δυνατότητα αναγκαστικής εκτέλεσης για την ικανοποίησή της.

16 Πού καταλογίζονται το κόστος και οι δαπάνες της διαδικασίας αφερεγγυότητας;

Τα έξοδα της διαδικασίας αφερεγγυότητας βαρύνουν την πτωχευτική περιουσία.

Στην περίπτωση που δεν υπάρχει ενεργητικό ικανό να καλύψει τα έξοδα, η διαδικασία αφερεγγυότητας κινείται εφόσον ο πιστωτής που υποβάλλει τη σχετική αίτηση καταβάλει προκαταβολικά ένα ποσό για την κάλυψη των εξόδων (εξαίρεση παραγράφου 183 α του ΙΟ). Η απαίτηση του εν λόγω πιστωτή για επιστροφή του ποσού που προκατέβαλε ικανοποιείται κατά προτεραιότητα έναντι των απαιτήσεων των λοιπών ομαδικών πιστωτών (άρθρο 46 σημείο 1 του ΙΟ).

17 Ποιοι είναι οι κανόνες που άπτονται της ακυρότητας, της ακυρωσίας ή του ανενεργού των επιβλαβών για όλους τους πιστωτές δικαιιοπραξιών;

Νομικές πράξεις του οφειλέτη πριν από την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας

Ορισμένες νομικές πράξεις οι οποίες τελέστηκαν πριν από την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας και οι οποίες είναι επιβλαβείς για τους πιστωτές είναι ακυρώσιμες (άρθρα 27 επ. του ΙΟ). Ακυρώσιμες μπορεί να είναι τόσο θετικές πράξεις όσο και παραλείψεις που αφορούν την περιουσία του οφειλέτη. Προϋπόθεση της ακύρωσης είναι να έχει προκαλέσει η προσβαλλόμενη δικαιοπραξία βλάβη στους πτωχευτικούς πιστωτές. Η προϋπόθεση αυτή πληροῦται όταν η προσβαλλόμενη νομική πράξη οδήγησε σε ελάττωση της ικανοποίησης των λοιπών πιστωτών, π.χ. μέσω μείωσης του ενεργητικού ή αύξησης του παθητικού του οφειλέτη. Περαιτέρω προϋπόθεση της ακύρωσης είναι να βελτιώνονται μέσω της ακύρωσης οι προοπτικές ικανοποίησης των πιστωτών. Εκτός από τις γενικές αυτές προϋποθέσεις, πρέπει να πληρούνται τα στοιχεία ενός από τα εξής πραγματικά που οδηγούν σε ακυρωσία:

- Ακυρωσία λόγω πρόθεσης πρόκλησης βλάβης (άρθρο 28 σημεία 1-3 του ΙΟ)

Αν ο οφειλέτης ενήργησε με πρόθεση πρόκλησης βλάβης και ο τρίτος είχε θετική γνώση του γεγονότος αυτού, η ακυρωσία καταλαμβάνει διάστημα δέκα ετών πριν από την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας (άρθρο 28 σημείο 1 του ΙΟ). Σε περίπτωση άγνοιας λόγω αμέλειας της πρόθεσης βλάβης, η ακυρωσία περιορίζεται σε διάστημα δύο ετών πριν από την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας.

- Ακυρωσία λόγω διασπάθισης περιουσίας (άρθρο 28 σημείο 4 του ΙΟ)

Ακυρώσιμες είναι οι συμβάσεις αγοράς, ανταλλαγής και προμήθειας που συνάφθηκαν εντός του τελευταίου έτους πριν από την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας, εφόσον είχαν ως αποτέλεσμα βλαπτική για τους πιστωτές διασπάθιση περιουσιακών στοιχείων και το αντισυμβαλλόμενο μέρος αναγνώρισε ή όφειλε να

αναγνωρίσει το γεγονός αυτό.

- Ακυρωσία χαριστικών διαθέσεων (άρθρο 29 του ΙΟ)

Ακυρώσιμες είναι επίσης οι χαριστικές διαθέσεις του οφειλέτη που πραγματοποιήθηκαν εντός των τελευταίων δύο ετών πριν από την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας.

- Ακυρωσία λόγω ευνοϊκής μεταχείρισης (άρθρο 30 του ΙΟ)

Βάσει του πραγματικού αυτού, είναι δυνατή η διάρρηξη ορισμένων νομικών πράξεων μέσω των οποίων έχει ευνοηθεί κάποιος πιστωτής έναντι των άλλων. Προϋπόθεση της ακυρωσίας είναι η πραγματοποίηση της πράξης εντός του τελευταίου έτους πριν από την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας. Ταυτόχρονα, τίθεται ως προϋπόθεση να έχει επέλθει η αδυναμία πληρωμών ή η υπερχρέωση, ή να υφίσταται αίτηση για έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας ή να πραγματοποιήθηκε η πράξη εντός των τελευταίων 60 ημερών πριν από την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας. Αν η κάλυψη (ικανοποίηση ή εξασφάλιση) ήταν ανάρμοστη (δηλαδή, ο πιστωτής δεν μπορούσε να την απαιτήσει βάσει του περιεχομένου της έννομης σχέσης ή δεν μπορούσε να την απαιτήσει με τον τρόπο ή στον χρόνο που αυτή παρασχέθηκε), δεν τίθενται περαιτέρω (υποκειμενικές) προϋποθέσεις για την ακυρωσία. Εξάλλου, ακόμη και στην περίπτωση αρμόζουσας ικανοποίησης ή εξασφάλισης (δηλαδή, ικανοποίησης ή εξασφάλισης οφειλόμενης στο αντισυμβαλλόμενο μέρος κατ' αυτόν τον τρόπο και σ' αυτόν τον χρόνο), αυτή μπορεί να είναι ακυρώσιμη σύμφωνα με το άρθρο 30 του ΙΟ. Στις περιπτώσεις αυτές, για την ακύρωση απαιτείται πρόθεση ευνοϊκής μεταχείρισης εκ μέρους του οφειλέτη και γνώση ή άγνοια λόγω αμέλειας του αντισυμβαλλόμενου μέρους.

- Ακυρωσία λόγω γνώσης της αδυναμίας πληρωμών (άρθρο 31 του ΙΟ)

Το πραγματικό αυτό καταλαμβάνει ορισμένες νομικές πράξεις που πραγματοποιήθηκαν εντός των τελευταίων έξι μηνών πριν από την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας και μετά την επέλευση της αδυναμίας πληρωμών (υπερχρέωσης), εφόσον το αντισυμβαλλόμενο μέρος γνώριζε ή τουλάχιστον όφειλε να γνωρίζει την αδυναμία πληρωμών, την υπερχρέωση ή την αίτηση έναρξης της διαδικασίας. Προϋπόθεση αποτελεί επίσης να λαμβάνει ο πιστωτής με τη νομική πράξη εξασφάλιση ή ικανοποίηση, ή να είναι η δικαιοπραξία άμεσα επιζήμια.

Νομιμοποιούμενος να επιδιώξει την ακύρωση είναι μόνο ο διαχειριστής της διαδικασίας αφερεγγυότητας. Ο διαχειριστής οφείλει προηγουμένως να διαβουλευθεί με την επιτροπή των πιστωτών (άρθρο 114 παράγραφος 1 του ΙΟ). Η ακύρωση μπορεί να επιδιωχθεί με αγωγή, ένσταση (άρθρο 43 παράγραφος 1 του ΙΟ), ανακοπή στην εκτελεστική διαδικασία ρευστοποίησης ή αναγγελία στη διαδικασία αφερεγγυότητας του αντιδίκου. Εάν η απαίτηση εκπνεύσει με άλλο τρόπο, η αγωγή πρέπει να κατατεθεί εντός ενός έτους από την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας, η οποία παρατείνεται εφόσον συμφωνήσουν ο διαχειριστής της διαδικασίας αφερεγγυότητας και ο εναγόμενος· η παράταση μπορεί να συμφωνηθεί μόνο μία φορά και δεν μπορεί να υπερβεί τους τρεις μήνες (άρθρο 43 παράγραφος 2 του ΙΟ).

Νομικές πράξεις του οφειλέτη μετά την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας

Αν ο οφειλέτης δεν διατηρεί το δικαίωμα διαχείρισης της περιουσίας του, οι νομικές πράξεις του οφειλέτη οι οποίες πραγματοποιήθηκαν μετά την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας και οι οποίες αφορούν την πτωχευτική περιουσία είναι κατ' αρχήν ανίσχυρες έναντι των πτωχευτικών πιστωτών (άρθρο 3 παράγραφος 1 του ΙΟ). Πρόκειται για το αποκαλούμενο σχετικώς ανίσχυρο. Ο οφειλέτης μπορεί μεν να αναλαμβάνει δικαιοπρακτικές υποχρεώσεις και μετά την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας, ωστόσο, οι αξιώσεις που απορρέουν από αυτές δεν μπορούν να ασκηθούν σε βάρος των πτωχευτικών πιστωτών έως την περάτωση της διαδικασίας αφερεγγυότητας. Εντούτοις, ο διαχειριστής της διαδικασίας αφερεγγυότητας μπορεί να ισχυροποιήσει τέτοια δικαιοπραξία μέσω εκ των υστέρων έγκρισής της.

Τελευταία επικαιροποίηση: 17/06/2025

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα